

EVOE

NR 1, 8:e ÅRGÅNGEN

April
2002

Ansvarig utgivare: Sven Olof Forselius

Redaktör: Gunnar Tysk

STORMÄSTAREN HAR ORDET

Jubelkommendörernas skål!

Vårhögtidsdag, en traditionell och vacker högtid som förebrådar den tid av året då naturen, men även vi människor, blommar upp - våren och sommaren. Snart är vi där, tiden går ju så fort numera, och att vi närmar oss denna härliga årstid märker vi inte minst på ljuset. Det är inte lika mörkt nu längre när vi går hem om eftermiddagarna och det känns skönt. Det är också vetenskapligt bevisat att just ljuset har en rent medicinsk och positiv effekt på oss. Vi behöver ljus, vi mår bra av ljus.

Vårhögtidsdagen betyder också, för oss inom PB i Moderlogen, att vi skall begå Grad I och Grad VII, hålla Årsmöte samt inte minst kreera och hylla årets Jubelkommendörer. Allt på ett förhoppningsvis vårligt

Djurgården, närmare bestämt gamla kära Hasselbacken.

I år skall vi dessutom höja en skål till de nyblivna Åldermännen och dricka dem till på ett alldeles speciellt sätt. Genom tillmötegående av Broder **Göran Schröderheim** kommer de nyblivna att få dricka sin välgångsskål ur de brännvinsglas, som i den Schröderheimska familjen gått i arv sedan 1700-talet. Glas ur vilka bevisligen självaste **Carl Michael Bellman** mången gång "läskat sin torra strupa".

Väl mött den 5 maj till en Vårhögtidsdag fylld av tradition, glädje och stil och där historia och nutid blandas "till angenäm styrka och smak". ■

SOF

Gunnar Hofberg

har den 27 februari 2002
lugnt och stilla lämnat oss,

en månad efter det att hans hjärta sviktade då han,
fylld av förväntningar, var på väg till PB II.

Med värme och humor och fast kurs mot ljuset,
med Broderlig kärlek och Faderlig hand,
Du lyfte oss upp ur kalmuckiska gruset
och ledde oss rätt i Bricolebröders land.

Under tiden tillsammans i Vingård och Tempel
Du varit ett strålande, älskat exempel
på hur man med glimten i ögat kan dyrka
förtrolighet, munterhet ordning och styrka

Du är för alltid i ljuset, varmt och
outsägligt tacksamt minne bevarad

Ralph W Green

Cicerongruppen fyller 20 år

*Cicerongruppen fyller 20 år och även om
inget särskilt jubileumsfirande är plane-
rat, så kommer 2002 ändå att bli lite
utöver det vanliga.*

Gruppen får en styrelse...

Till att börja med blir gruppen till for-
men från och med i år mer lik PBs ta-
langgrupper och andra ideella föreningar.
Hittills har ordföranden och sekreteraren
ensamma svarat för de dagliga bestyren
och besluten mellan årsmötena, men ef-
tersom gruppen nu har blivit så stor och
verksamheten så omfattande, behöver de
välförtjänt stöd och avlastning. Vid Cice-
rongruppens årsmöte i januari beslutades

därför bland annat att inrätta en styrelse.
Den ska bestå av fem ledamöter/ciceroner
och sekreteraren och väljas för ett år i
taget. Tre möten per år är inplanerade
med möjlighet att utöka antalet vid behov.
Samtidigt inrättades en befattning som
vice ordförande. Även här är syftet att
skapa ett stöd, ett bollplank och en av-
lastning för ordföranden Lars Björne-
heim samt utse någon som vid behov
kan rycka in som ordförande. Till vice
ordförande valdes Carl Håkan Essmar.

...och egen medalj

En länge emotsedd nyhet var instiftandet
av Cicerongruppens egen förtjänstmedalj.
Nu kan äldre ciceronbröder som redan
uppmärksammats med höga valörer ur
PBs ordinarie medaljsortiment hedras
speciellt för betydelsefulla insatser i Ci-
cerongruppen, medan "yngre" ciceroner
kan få välförtjänt uppskattning för sina
insatser och uppmuntran i väntan på de
lägre PB-medaljerna. Medaljen finns i
två valörer, guld och silver, varav högst
två av varje kan delas ut vid årsmötet
efter beslut av Cicerongruppens styrelse.

Färre visningar av Stamhuset...

För de bröder, som hade tänkt att bevista
någon av Ciceronernas ordinarie visningar
av Stamhuset den första söndagen i varje
månad, kan meddelas att visningarna i år
blir färre än vanligt. På grund av ombygg-
nadsarbetena kommer Stamhuset att hål-
las stängt under sommarmånaderna, alltså
även under Bellmanveckan. Visningarna
i maj och november genomförs dessutom
mot vanligheten den **andra** söndagen
i resp. månad på grund av krock med
Vårhögtidsdagen och VI:e graden. Närmare
uppgifter om visningarna finns på PBs
hemsida <http://stockholm.par-bricole.a.se> ■

PER KULLANDER
Skr. Cicerongruppen

VIKTIGT MEDDELANDE

STADSARKIVET STÄNGER FÖR OMBYGGNAD

Från den 1 juni i år fram till föråret 2004 kommer Stadsarkivet p.g.a. ombyggnadsarbeten i princip att vara stängt och tillgängligt för deponering och åtkomst av dokument endast i starkt begränsad omfattning. Bröder som redan nu kan förutse behov av besök dit i PB-angelägenheter gör alltså klokt i att agera snarast eller före maj månads utgång. Det material som under ombyggnadstiden skall deponeras enligt arkiveringsinstruktionerna (som gäller fr.o.m. 1 juli 2001) lämnas till v. O.A.-ie Edward Blom, som ombesörjer tillfällig förvaring.

För eventuella frågor i arkivangelägenheter kontakta O.A.-ie Lars Wikström som kan hjälpa Dig till rätta! ■

Sven Åke Cason
Storkansler

Par Bricoles Kulturstipendiat 1999 Jakob Koranyi vann solisttävling.

“Bländande virtuost, klockrent och färgrikt spel och personlig fantasi”. Med dessa ord korades cellisten Jakob Koranyi från Stockholm till vinnare i Helsingborgs symfoniorkesters tävling Unga solister när han framförde Haydns D-durkonsert. Förutom prissumman på 30 000 kronor kommer Jakob Koranyi att representera Sverige i den europeiska finalen Young musicians i Berlin den 19 juni. ■

VÅRA AKTUALITETER

Sammanträdesdagar hösten 2002 och våren 2003

- Freitag 26 juli**.....Bellmandagen,
Hasselbacken
- Torsdag 19 september**.....Ämbetsmannaträff,
Stamhuset
- Lördag 28 september**....Grad III, Hasselbacken
- Lördag 12 oktober**.....Grad IX, Stamhuset
och Sjöfartshuset
- Freitag 18 oktober**.....D.B.A., Stamhuset
- Lördag 19 oktober**.....D.B.A., Stamhuset
- Lördag 19 oktober**.....Grad I, Hasselbacken
(OBS! Ändrad dag!)
- Söndag 3 november**.....Grad VI, Storkyrkan
och Grand Hotel
- Onsdag 4 december**.....Grad VIII, Stamhuset
- Lördag 7 december**.....Grad V och
Barbaradag*, Grand Hotel
- Lördag 18 januari**.....Stora Konseljen,
Stamhuset
- Onsdag 5 februari**.....Prövning till Grad X
- Lördag 8 februari**.....Grad X, Stamhuset
och Sjöfartshuset
- Lördag 15 mars**.....Grad II, Hasselbacken
- Torsdag 10 april**.....Stora Rådet, Stamhuset
- Lördag 26 april**.....Grad IV, Hasselbacken
- Söndag 11 maj**.....Grad I, Grad VII, Årsmöte
och Vårhögtidsdag, Hasselbacken

*Pga ombyggnad av Grand Hôtels festvåning
blir det alltså inte Barbarabal detta år.

REDAKTÖRENS RUTA

Tanken har ibland kommit för mig att det skulle vara skönt att liksom björnen få gå i vinteride. Mellan oktober och mars. Att efter en vederkvickande vintersömn få vakna upp i denna ljuvliga tid, när vintergäck och snödroppar visar sin obändiga livskraft och ger en föräring om vårens och sommarens fröjder. Snöskottning, frost och halka - bort det! Varje gång stannar det emellertid vid en tanke, för det finns ett men, ett stort MEN. Tänk så mycken värma och glädje man då skulle gå miste om. Ja, just så, i Par Bricole - detta Sällskap som bjuder så rikt på skämt och allvar i skön förening, på vänskaps grund. PB gör det värt att övervintra!

För mig är Andra Graden med årets spex en dag att se fram emot under de mörka och arbetstygda veckorna mellan jul och påsk. En dag att i fulla drag njuta av Bricoleriet när det är som allra bäst. I år inföll denna betydelsefulla dag den 16 mars. Många Bröder hade samlats på Hasselbacken för att beledsaga inte mindre än 50 recipiender in i den Andra Graden. Ett glädjande stort antal som visar att Sällskapets attraktionskraft inte minskar, tvärtom! Det visade sig också att dessa nya Klare och Befallande Överkommendörer dessutom hade förberett sig ovanligt väl när de till Brödernas förnöjelse framförde en egen receptionsritual, som dessutom, handpräntad på ålderdomligt pergament och underskriven av samtliga, överlämnades till tjänstgörande ordföranden Roland Berg till åminnelse av denna betydande dag.

Efter ett glatt och trevligt måltidskalas, där ordförande Thureson utöver alla sina andra företräden också visade sig kunna måltidsritualen utantill (!), var det så dags att för det som många väntat på - årets spex Caesar och Cleopatra på Komediteatern.

Och det som bjöds visade sig verkligen vara värt att vänta på! Det finns sannolikt inte så många andra sammanslutningar, som på amatörbasis kan bjuda på något så omtumlande spirituellt, roligt och skickligt exekverat. Och, vilken härlig inblick i vad Bricoleriet i sina bästa stunder kan bjuda fick inte dagens Recipiender, som nu avnjöt sitt första PB-spex.

Pino Pilotti hade av familjeskäl tvingats lämna walk-over - naturligtvis ett stort aber för alla. Jag tror att alla sände Pino en tanke den här kvällen. Men han kommer igen! Nu var det Johan Beer som med kort förberedelsestid fått axla både regissörjobb och huvudroll. Tack Johan! Du gjorde en härlig rollprestation som en osedvanligt liderlig Caesar. Caesars hustru får ju inte misstänkas, det lärde vi i skolan. Nu vet jag att det var fel. Hon kan på goda grunder misstänkas, i vart fall om man får tro på den version, som nu presenterades i Lasse Cedergårds gestaltning av Julia Caesar. Den attraktiva Cleopatra i Anders Menzinskys tolkning föranledde stor turbulens och hade det inte varit för alla störande moment i form av svartsjuk hustru, misslyckade krig, intrigerande norrman, opålitliga rådgivare, alkoholfria bartenders, missnöjda slavar och ortodoxa präster så hade historien kanske sett annorlunda ut. Om ni förstår vad jag menar. Det känns orättvist att inte nämna alla, men rutan är slut och en mera utförlig redovisning kommer nog i årsboken. Här skall endast framföras allas vårt från hjärtat kommande tack till alla er, på och bakom scenen, för en härlig kväll. Ett knippe bildbevis finns på annan plats i detta nummer. Och nu är våren här. Vi ses väl på Vårhögtidsdagen?

En skön vår och sommar tillönskas var och en av Eder förbundne Redaktör! ■

VÅRA FÖRTJÄNSTMEDALJER

Vi har med denna artikel kommit en bit upp på medaljstegen i och med den medalj jag skall skriva om; HANS KJELLGREN MEDALJEN (HKM).

Medaljen tillkom och delades ut första gången 1995 i samband med stormästareskiftet. Att hedra en tjugo-årig stormästaregärning med en medalj är något vi tyckte var både självklart och välförtjänt. Broder Hans fick själv mottaga det första exemplaret, inte att bära men att förvara och vi som var med den gången minns dels hur häpen Br Hans blev och sedan hur rörd han var.

Medaljen har delats ut mycket sparsamt (endast ett femtontal Bröder inom hela Bricoleriet). Aversen visar Br Hans i profil, graverad av AB Sporrongs chefgravör, hr Rupert Kutscher (f 1943), efter ett fotografi. Profilen har en medsols ställd omskrift; "HANS KJELLGREN STORMÄSTARE 1975-1995".

Reversen återger Br Hans vapensköld, Den Bacchanaliska Theaterns leende mask, lagd över en penna. Dessa är uttryck för den kärlek Br Hans hyste till såväl skrivandet som DBT. Skölden är krönt av den Brinnande Lampan och flankerad av de sedvanliga akantusornamenten.

På nedre halvan återges med motsols ställd text valspråket; "RIM OCH RESON". På medaljranden återfinns tillverkarstämpeln; "SPORRONG".

I dag hänger Br Hans sköld på den nya hedersplats i Riddaresalen där särskilt bemärkta och förtjänta Bröder, vilka inte längre är bland oss, har rätten att få sina sköldar placerade; nämligen på en de tvenne halvkolonner med "P.L. och L.P." som flankerar den vackra fondmålningen över Haga på den södra väggen, utförd av dåvarande Ordensdekoratören John Ericsson.

Medaljen bärs i ett purpurfärgat band med smalare kanter i svart och ljusblått. Färgvalet är en koppling

till den långa tid Br Hans var ämbetsman i Arbetsgraderna och Riddaregraderna samt som Styrande (den ljusblå färgen). Purpurfärgen och den svarta färger representerar vår Högsta Grad, Riddare av Svarta Korset.

(Min tidigare artikel om Lars Hjortsberg Medaljen ber jag nu att få komplettera i så måtto att jag genom hr Stig Stefansson på AB Sporrong fått uppgift om att även denna är graverad av hr Rupert Kutscher enligt ovan.) ■

AT

“Par Bricoles märkesmän”

Broder OS Martin Stugart berättar här om en stor kulturpersonlighet som - för-siktigt uttryckt - satte färg på omgivningen, en man som ävenledes var en i vår Brödraskara.

Innan vi fortsätter in i 1800-talet bör vi stanna till ett tag vid detta sekels början. Då levde en av de mest framträdande profiler vårt sällskap haft, **Edouard Du Puy**. Han var känd som damernas gunstling.

Inte konstigt; naturen gjorde ett mästerstycke när hon skapade Du Puy, ett manligt praktexemplar som även hade en fantastisk röst. Till lycka för Par Bricole satsade han mycket av sina snillekrafter hos oss.

Ungdomsåren...

Edouard Du Puy föddes i byn Corselles nära Neuchâtel i Schweiz 1770. När du Puy's musikaliska snille började märkas sändes han till Paris för att utveckla sitt violin- och pianospel.

Där upptäcktes hans talanger av Fredrik den Stores yngre bror prins Heinrich. Han gav Edouard Du Puy en framskjuten plats vid hovteatern i Rheinsberg. År 1793 åkte han till Stockholm för att ge en violinkonsert och gjorde stor succé. Du Puy övertalades att stanna kvar och bli konsertmästare vid Hovkapellet. Eftersom han sjöng som en gud blev han därefter engagerad vid Kungliga Operan. Han debuterade den 25 april 1799 som Blinval i “Den unga arrestanten”, en komedi med sång i en akt till musik av Della Maria.

Landsförvisningen...

Kontraktet gällde i 16 år men samma höst blev han landsförvisad. Det gick till

på följande sätt: I oktober 1799 hölls en fest på krogen Mon Bijou i Kungsbacken för att fira Napoleon Bonapartes hemkomst från Egypten. Edouard du Puy råkade gå förbi, drogs in av revolutions-sympatisörerna och föstes upp på ett bord. Därifrån sjöng han på begäran “Marseljäsen” samt en nyskriven hyllningsvisa till den franske generalen. Ryktet om tilldragelsen nådde tyvärr kung Gustaf IV Adolfs öron. Kungens avoghet mot utvecklingen i Frankrike var enorm och

han lade sällan fingrarna emellan när någon vågade uttrycka sympati för densamma. Enligt kungen var Napoleon Bonaparte varken mer eller mindre än det Vilddjur som Johannes Uppenbarelsebok i Bibeln hade varnat för. Nu skulle här statueras ett exempel: en utvisningsorder för Edouard Du Puy skrevs omedelbart ut. Först sedan några uppsatta personer, bland dem teaterchefen Hamilton, hade uppvaktat kungen och personligen bett om nåd för sångaren gav Gustaf IV Adolf motvilligt med sig.

“Lilla matrosen”

Han accepterade till och med att gå till Operan samma kväll och ta sig en egen titt på lymmeln. Detta hände den 7 november 1799. Edouard Du Puy spelade den kvällen Adolfs roll i “Lilla matrosen” inför utsålda hus och nu fick han en chans att ge igen för lidna oförrätter.

Vid ett ställe i pjäsen utspelas denna dialog mellan en ung flicka och Adolf:

- Vad gör ni här?
- Jag äter frukost.
- Var kommer ni från?
- Från havet.
- Och vart ska ni resa?

Edouard Du Puy
Efter en litografi utförd av
L. Fehr (Kung. Biblioteket)

Då reste sig Edouard Du Puy, steg fram till scenens ramp och skrek med tonvikt på varenda ord:

-JAG RESER INTE! JAG STANNAR KVAR!

Bifallet som följde var nära att rasera operabyggnaden. Den som inte jublade var Gustaf IV Adolf; han dunkade med knytnäven i den sammetsklädda balustraden och skrek:

-Han SKA resa - och det redan i afton!

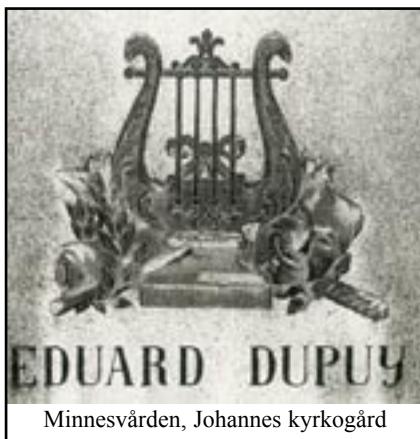
Så blev det också. Samma kväll fördes du Puy under vakt ur landet. Den hetlevrade schweizaren åkte till Danmark och blev konsertmästare i Köpenhamn.

Danska äventyr och svensk revansch...

Efter en tid ställde han till det på nytt, den här gången genom en het kärleksaffär med en prinsessa ur danska hovet. Hon hette Charlotte och var från Braunschweig-Holstein, gift med prins Christian Fredrik och mor till Fredrik VII. Följden blev en ny order om landsförvisning. Men nu var det 1810, Gustaf IV Adolf hade avsatts från Sveriges tron och Du Puy trodde att han riskfritt kunde återvända till Stockholm. Han räknade rätt. I Sverige mottogs han med öppna armar, särskilt av kvinnorna. Du Puy blev kapellmästare på Operan, en av de främsta genom tiderna enligt all tillgänglig expertis, däremot kanske inte den moraliskt mest högtstående.

Tonsättarkarriären...

Som tonsättare var han främst orienterad mot opera comique. Populärast blev hans sångspel "Ungdom och dårskap" men han skrev även instrumentalkonserter och kammarmusik. En av hans elever var Franz Berwald, som tog intryck av sin berömde lärare. Med åren ökade Du Puy kunskaper men också hans temperament och auktoritet. Vid ett tillfälle, under en balett, råkade en av orkesterns basunisterna tappa bort sig i noterna. Mitt i en paus blåste han ett dundrande forte. Du Puy lär ha kastat en så fruktansvärd blick på basunisten att han tappade balansen och rullade nerför hela trappan med sitt instrument tryckt i famnen. Den vådliga färden slutade ute på gatan.

Kinbergs beskrivning...

Enligt August Kinbergs bok "Par Bricoles gustavianska period" intogs du Puy i vårt sällskap 1795 som medlem nr 912. Kinberg tillägger: "Det var egentligen efter återkomsten till Stockholm 1810 och förnyad anställning vid Operan han egnade sin hänförande talang åt P.B., dels som tonsättare, dels som vissångare samt grundläggare av trio- och kvartettsång vid kapiteln, dervid understödd av de tre bröderna Preumayr, alla anställda vid Operan". År 1814 fick han professors titel. Efter en serie slaganfall dog Edouard Du Puy den 3 april 1822 och begravdes på Johannes kyrkogård, där Musikaliska akademien (som han tillhört sedan 1795) lät resa minnesvården 1866. Än i dag läggs blommor på hans grav. ■

MS

HANTVERKARE I STAMHUSET...

Efter drygt två års planering och förberedelser har De Styrande vid sitt februarimöte beslutat att till sommaren låta genomföra ett omfattande renoverings och underhållsarbete i Stamhuset. Det berör "inre" vitala beståndsdelar av avgörande betydelse för att bevara Stamhusets kondition och glans även för kommande generationer av Bricolister. Arbetet har tidigare aviseras vid ämbetsmannaträffen men alltså nu kommit igång på allvar. Br SK Sven Åke Cason redogör här för arbetet.

Omfattningen av arbetsinsatserna tvingar oss att hålla Stamhuset stängt under hela sommaren. Enligt nuvarande preliminära arbetsplan kommer fastigheten att helt upplåtas till hantverkarna den 13 maj och förbli stängd för andra fram till dess att entreprenadarbetet beräknas ha slutförts den 30 augusti. Under den tiden kan alltså ingen Bricolistisk verksamhet bedrivas i huset. Vår förste Ordenskanslist Gunnar Hylén kommer under våren att kontakta de Bröder, som särskilt berörs av stängningen med speciella besked och anvisningar (t ex utskick av kallelser, kuvertering m m).

De arbeten som kommer att genomföras är bl a byte av stammar för varm- resp kallvatten samt utbyte av en del gamla elinstallationer. I samband härmed installeras en grundvattenpump för att bemästra utifrån inträngande regn- och grundvatten - problemet med ansamling av sådant vatten i källarplanet har under senare år varit mycket besvärande. Vidare kommer samtliga fönsterbågar med glas att lyftas av och genomgå en grundlig renovering, något som helt

enkelt är nödvändigt efter många års exponering för nyckfulla vädermaktens omilda behandling. Installation och uppkoppling av ett ventilationssystem är också inplanerat för att göra vistelsen i Riddarsalen och på kansliet mer angenämt för Bröderna. Stora förändringar kommer att göras i köket en trappa upp. Det kommer att få en rejäl "make up" som bl a omfattar utbyte av en stor del av befintlig köksutrustning till en högmodern och effektiv maskinpark. Utrymmet kommer att planeras mer "logistiskt" i arbetsbesparande syfte och utökas med den intilliggande yta som idag disponeras för lagerhållning av ordensband, medaljer m m. Därmed underlättas förrådshållningen med nära tillgång till diverse basvaror för anrättningar.

Förändringarna i köket göres nu inte för att nå nya kulinariska höjder, dit har vi ju redan nått! Motivet är istället att underlätta för våra skickliga traktörer både med förberedelserna för och efterarbetet vid våra många Bricolistiska vindskalas. Den nya maskinuppsättningen kommer bl a att ge stora tidsvinster.

Det är vår stamhusintendent Lars Cardelöv och hans kommitté (Kjell Hansson, Torbjörn Olsén, Erik Pettersson, Kenneth Sahlin och Björn Fält) som tillsammans med Gunnar Hylén kommer att stå på barrikaderna i rivningsdammet och se till att allt arbete följer arbetsplanen och att vårt hus åter kan öppnas för alla PB-begivenheter den 1 september. ■

SÅC

OBSERVERA...

...att om Brors tidigare editioner av denna eminenta publikation förkommit, kan Bror hämta hem dessa och mycket mer från P.B.:s webbplats; www.par-bricole.a.se

Käre bröder...

Har ni någon gång funderat på vad det är för konstiga föremål som figurerar i Bricoleriets rum?

Under kapitel och processioner bärs det omkring på alla möjliga och mindre sannolika ting, en del av Bröderna kända, för andra helt främmande. I denna utgåva av EVOE och i kommande nummer skall undertecknad berätta lite allmänt om de fantastiska klenoder Par Bricole förfogar över.

Det första och kanske mest spektakulära objektet i denna antikturunda förekommer uti processionen och under kapitlet till hyllningen av våran moster Barbara. Den bärs traditionellt fram av medlemmar ur kören och placeras framför podiet i Grands Vinterträdgård. Föremålet är gjort i silver och är inuti förgyllt.

Nehej,...någon sopslev pratar vi inte om.

Det förfärdigades 1832 av Gustav Möllenberg efter ritning "af i livstiden" Brodern, Proffesor Carl Gustav Blom Carlsson.

Någon frågar sig kanske om föremålets värde? För Par Bricole är föremålet ovärderligt. Det har förresten gjorts en sentida värdering. Av förklarliga skäl kan vi inte yppa dess värde men så mycket kan avslöjas som att vid den tiden för förvärvet

kostade den 3000 riksdaler Banco. Förresten, 1 Riksdaler - Det var ett mynt som präglades i Sverige under perioden 1534-1871 med ett i stort sett fullt silvervärde. På en riksdaler gick 4 svenska mark och 1 Mark var lika med 8 öre.

I dagsvärdet niohundrasextio spann!!!...

Men det var då det... Vi fortsätter likt Kalle Blomqvist att nysta i fler trådar.

Föremålet som uppbäres av en Faun, väger 1500 lod (20 kilo), rymmer 21 kannor (44 liter). Man skulle kunna tro att vi hittat en gigantisk mjölkflaska, men så är inte fallet.

Vidare invigdes denna "sejdel", när vi tänker på mängden juvligt fluidum, den 4:e December 1832, "Barbara till ära och samtliga bröder till smörjelse".

Brodern, Rådmannen Johan Willhelm Berger, då på en gång varande Ordinarie General- och Stor-Ceremonimästare, hade författat en kantat, för att förhårliga den dag då Punsch första gången sågs i milda vågor svalla "Mot kanten utaf bräddfyllt silfverbål..." ■

Peter Ljungman

DU HAR VÄL INTE GLÖMT...

...att just Du min Bror, kan stå fadder för en eller annan Bacchi Riddersman redan nu till Vårhögtidsdagens extra insatta Kommendörskapitel? (se inbjudan till nämnda dag för mer information)

Intrigen inte bara tättar, den kompliceras också. Kraven på publiken är stora. En heli' kopter, Br. Tomas Tysk, betraktar med berättigad misstanke Kleopatra, Caesar och Minimaximus, den norsk talande stabschefen. (Br. Tim Bowden)
I bakgrunden Marcus Antonius.

SPEXRAPPORT!

Finalsjung! I centrum DBTs alldeles pinfärskaste diva av tyngd! Julia Caesar gestaltad av Br Lars Cedergård. Vilken karaktärstolkning! Huruvida Br Cedergård har erfarenhet av lustspel i Vitabergsparken har inte kunnat utrönas... Med vid scenkanten finns även Minimaximus, en Imperiebyggare, Kleopatra och Marcus Antonius samt den resignerade bartendern i Abdul's Bar in form av Br Lasse Säfvenberg.

> Mera bilder

En trånande Caesar flirtar och söker på alla de vis vinna fagra Kleopatras håg. En mer luttrad Marcus Antonius avvaktar händelseutvecklingen. (Brr. Anders Menzinsky, Johan Beer och Roland Berg)

Vad krävs för att en stum roll skall få karaktär och dessutom bli föremål för publikens "da capo"? Jo! En riktig karaktärsskådespelare! En sådan äger DBT i Br. Erik Gustaf Rödin. Här som "Moses i vasen" (ovan)

DBK har inte bara mycket att sjunga (bra dessutom!), de har även flera roller. Ovan som uppväckta mumier, nedan som trogna (nåja) legionärer. (Brr. Anders Ericsson, Lasse Ehlesjö, Sören Sunmo och Erland Klingberg)

Ett äkta reptrick!
Br Lars Bjuvberg
som tevreparatören
Remolus på väg
upp till Julias hylla.
Slaven Br Erik
Bruse hjälper till.

Ovan syns Br Hans
Gentzel som kypare
på Abduls bar.
Hårda bud blir det
för Moses när han
sumpar stentav-
lorna. (höger)

Rapport från Lars Forseth om TBS teaterbesök under 2001

Sedvanlig årsrapport har landat på redaktörens bord från Lasse Forseth, som på ett elegant sätt svarar för en betydande kulturgärning. Under året 2001 genomfördes under hans regi teaterbesök nr 83-86 (!!)

sedan starten 1974. Den 15 februari blev *Maria Stuart* på Dramaten årets första evenemang. För regin stod ingen mindre än Ingemar Bergman. Hela 51 Bricolister (inkl. nära och kära) hade mött upp och det hade kunnat bli ännu flera om inte Lasses förbeställda biljetter tagit slut. Bara några dagar senare var det dags igen (28/2). Nu gällde det Stadsteatern och *Sotarpojken*. Tyvärr blev deltagandet inte lika bra. Sportlov? Men föreställningen uppskattades av de som kom.

Hösten inleddes den 9 augusti med musical då man i Filadelfiakyrkan såg och hörde *Jesus Christ Superstar* med vår egen Stor-Kanslär som överstepräst i fullt ornat i en målande och välljudande föreställning. Efter föreställningen samlades man till en enkel teatersupé, i vilken många ur ensemblen med Sven-Åke Cason i spetsen deltog. Den 22 november var det dags för ett nytt besök på Stadsteatern. Fyrtio deltagare såg Maxime Gorkjis pjäs *Natthärbärgen*, vilken teatern av någon outgrundlig anledning valt att kalla *På botten*. Teateråret med TBS (står för teaterbesöksgruppen) var nu slut. Ekonomin hade gått jämt upp och nu återstår endast att tacka Lars och hans Anna-Lisa liksom deras administrativa medhjälpare på kansliet för ännu ett lyckat teaterår med PB. Ni gör det så bra och vi hoppas alla på en lika fin fortsättning. TACK! ■